DE AMBTENAAR

A.N.A.A.B. ARUBA

Maandblad van de Algemeen Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond Aruba

5DE JAARGANG No. 1 SEPTEMBER 1968

Eendracht maakt macht

Werf een lid

**WERF
NU
DAT
LID**

In verband met onze ledenwerfactie verzoeken wij onze leden deze bladzijde aan een collega, die nog geen lid van de bond is, te willen geven.
Op verzoek zijn losse bladzijde bij de secretaris verkrijgbaar.

Algemene Nederlandse-Antilliaanse
Ambtenarenbond Aruba.
A.N.A.A.B.-Aruba.

Secretariaat :
J. LAMENS
Balashi 81.

L. S.

Hoewel U werkzaam bent als ambtenaar, bent U tot op heden nog geen lid van onze Bond. Dat organisatie in deze tijd hard nodig is om de belangen der werknemers te behartigen blijkt wel uit de oprichting van allerlei werknemersbonden.

De Algemene Nederlands-Antilliaanse Ambtenaren Bond Aruba behartigt reeds meer dan 25 jaar de belangen van de ambtenaren op Aruba en telt ruim 700 leden. Dat kunnen er echter nog veel meer worden als alle ambtenaren zich aansluiten.

Teneinde zo sterk mogelijk te staan is het dringend noodzakelijk, dat alle ambtenaren, dus OOK U, die nog geen lid zijn van de Band, zich als zodanig opgeven door middel van onderstaande formulier.

Wij maken het U reuze gemakkelijk. U wordt niet geplaagd door een kwitantieloper, want de contributie wordt meestal in de eerste drie maanden van het jaar, dus in de belastingvrije maanden, op Uw salaris ingehouden.

De contributie van onze Bond bedraagt :
Bij een basisbezoldiging van :

Tot f. 2000,00	f. 6,00 per jaar.
van f. 2000,00 tot f. 3000.00	f. 9,00 per jaar.
van f. 3000,00 tot f. 4000,00	f. 12,00 per jaar.
van f. 4000,00 tot f. 6000,00	f. 15,00 per jaar.
f. 6000,- of meer	f. 18,00 per jaar.

De contributie is wel altijd voor een heel jaar verschuldigd.

Daarvoor in de plaats krijgt U :

1. Een steeds betere belangenbehartiging doordat de bond groter wordt.
2. Elke maand ons maandblad "De Ambtenaar".
3. Bijstand, in bepaalde gevallen zelfs juridische bijstand, in de ogenblikken, dat U dat hard nodig kunt hebben.
4. Als U onmiddelijk de beide onderstaande strookjes invult en aan het secretariaat stuurt bent U gedurende 1968 gratis lid.

Gebruik deze gelegenheid en meldt U onmiddellijk als lid.

Het bestuur van A.N.A.A.B.-Aruba

Gelieve onderstaande formulieren beide in te vullen en te ontekenen, een is voor het Gouvernement en de andere voor onze administratie.

Ondergetekende : .... (naam)
Werkzaam bij : .... (dienst)
meldt zich als lid van de A.N.A.A.B. Aruba en verzoekt de contributie op zijn salaris te doen inhouden.
Basisbezoldiging : F. .... Aruba, ... 19........
.... (handtekening)

Ondergetekende : .... (naam)
Werkzaam bij : .... (dienst)
meldt zich als lid van de A.N.A.A.B. Aruba en verzoekt de contributie op zijn salaris te doen inhouden.
Basisbezoldiging : F. .... Aruba, ... 19........
.... (handtekening)

Aan het secretariaat
J. Lamens Balashi 81

VAN DE REDACTIE

Het elders in dit blad opgenomen artikel "Vraag en Antwoord" lazen wij voor U in het maandblad "De Ambtenaar" van onze zusterorganisatie op Curacao en wij vonden het belangrijk genoeg voor onze leden om het in zijn geheel over te nemen.

Op de bestuursmededeling om te komen tot een rubriek kleine advertenties voor onze leden is reeds gereageerd en de eerste van deze advertenties kunt U in dit blad aantreffen. Geen enkele reactie is echter binnengekomen om te komen tot een redactiecommissie voor onze Ambtenaar waardoor het voeren van de redactie nog steeds een éénmansjob is gebleken. Wij hadden gemeend dat er zich onder de leden wel enige enthousiastelingen zouden bevinden.

Inmiddels is met deze uitgave het blad zijn vijfde jaargang ingegaan in alle stilte. Gezien de reacties als het blad niet op tijd uitkomt blijkt het wel in een behoefte te voorzien. Het blijft jammer dat de leden zo weinig gebruik maken van de mogelijk artikelen in dit blad te plaatsen. Er is toch zoveel om over te schrijven.

Schrijf eens een artikeltje en stuur het in. De redactie is dankbaar voor elke reactie van de leden.

STAND VAN ZAKEN IN HET GEORGANISEERD OVERLEG

Rede gehouden op 5 juli 1968 in de Alg. leden Vergadering

Wat hebben de vergaderingen van de commissie voor georganiseerd overleg tot op dit moment opgeleverd Een gerechtvaardigde vraag en op deze vraag moet in uw aanwezigheid een antwoord worden gegeven. Een duidelijk antwoord. Hierop hebt u als leden van de bond recht. Het is een vraag, die ook uw bestuur doorlopend bezig houdt.

In tegenstelling tot in veel andere landen mag hier gegokt worden ? En dit doet onze regering in het georganiseerd overleg. Wij kunnen het waarlijk niet anders zien. Regeringsgemachtigden en de vertegenwoordigers van de ambtenarenbonden zijn ernstig doende geweest elkaar te vinden.

Ieder lid van het georganiseerd overleg is er zich ten volle van bewust dat de voorgelegde herziening van het bezoldigingsstelsel diep ingrijpt in de positie van 3000 ambtenaren DIRECT en 7000 ie gevoerde en langdurende vergaambtenaren INDIRECT. In de vegaderingen is het een tasten en zoeken geweest de kloven te overbruggen. Wij hebben geen kritiek op de houding van de heren regeringsgemachtigden in het overleg. Wel kritiek op de door de gemachtigden gehanteerde uitgangspunten. Wij hebben daarenboven zeer ernstige kritiek op de houding van onze regering. Onze regering ; onze werkgever. Onze regering heeft — naar onze opvatting — nog een onvolgroeide opvatting over vormen van georganiseerde overleg. De vorm van overleg REGERING / WERKGEVER - AMBTEBNARENBONDEN / WERKNEMERSBONDEN is nog niet voldoende ontwikkeld. De opvatting hierover bij de regering is beslist onderontwikkeld. En dit is in hoge mate te betreuren, wanneer wij daarbij beschouwen, dat wij in allerlei andere opzichten trachten modern te zijn. Onze regering zou immers een "voortrekker" moeten zijn in de verhouding werkgever — werknemer. Wij hebben evenwel helaas moeten ervaren dat dit tot heden niet het geval is. Wij hebben moeten vaststellen, dat sedert 8 mei (het is vandaag 5 juli) onze regering geen enkele bereidheid heeft getoond in enige vorm te reageren op enig geuit verlangen. Gedurende twee maanden is van de zijde van de regering niets vernomen op enig reël verlangen. En dit is onbehoorlijk te achten. Het is in strijd met iedere vorm van beleefdheid.

Het wetenschappelijk bureau van het NVV te Amsterdam heeft dezer dagen voor ons nagegaan en ons telegrafisch bericht, dat in de loonsverhogingen sedert 1958 in Nederland 41% kostenstijgingen levensonderhoud zijn opgenomen. In Canada 11% ; In Mexico 18% ; In Haiti 10% ; In Peru 32% ; In Suriname 16% en in Amerika tenvrijwel overal elders in de wereld stijging van kosten van levensonminste 12%. Dat wil zeggen dat derhoud zonder meer in de loonsverhogingen worden opgenomen Maar........ u, ambtenaar in de Nederlandse Antillen is in 10 jaar tijds geen loonsverhoging ten deel gevallen. Neen, nog erger, uw koopkracht is in de afgelopen 10 jaren mt tenminste - MET TENMINSTE - TIEN PROCENT GEDAALD ! ! ! Het standpunt van onze regering, dat de salarissen van de ambtenaar in de Nederlandse Antillen een stijging van de prijsindex niet behoeven te volgen is een onwezenlijk standpunt.

Dat een uitgangspunt wordt gehanteerd in de zin van dat een gezin redelijk kan leven van een bruto-inkomen van ƒ 260 / ƒ 268 per maand is een aanfluiting. Een aanfluiting voor de maatschappij, waarin wij leven. Het voorstel van de regering, betreffende een herziening van het bezoldigingsstelsel betekent voor meer dan de

ambtenarencorps een garanderen van het huidige salaris. Meer dan de helft van het thans zittende overheidspersoneel moet in verband met de invoering van de nieuwe regeling "gered" worden met een persoonlijke toelage.

Mag daar iets etgenover staan ?

Mag daar iets tegenover staan ? langd , Onze regering wenst een ander personeelsbeleid ! A k - k o o r d !

WIE IS VERANTWOORDELIJK VOOR HET TOT HEDEN GEVOERDE PERSONEELSBELEID DE AMBTENAREN? Neen, onze regering. Regeringen in deze formatie en vorige regeringen in andere formaties. Wij doen niet aan politiek. Wij benaderen de voorstellen zakelijk. De oppositie op dit eiland willen wij duidelijk zeggen, dat zij niet moeten trachten een voordelige positie in te nemen aan de hand van kritische benaderingen op dit moment, want ook de oppositie is evenzo verantwoordelijk voor de huidige situatie. Niet alleen deze regeringsformaties hebben te weinig waarlijk personeelsbeleid gevoerd en door dit verkeerde personeelsbeleid in een reeks van jaren zitten wij nu met de spaanders.

En is de situatie nu zo, dat regering en ambtenarenbonden niet tot elkaar zijn te brengen ? Is het zo, dat wij het overleg hebben afgebroken ? Wij hebben het overleg niet afgebroken. Er is een basis om tot elkaar te komen. In een basis om elkaar te komen. In een dezer dagen overgelegd memorandum is duidelijk tot uitdrukking gebracht wat dient te gebeuren. Onze regering wil evenwel het uiterste uit de kan. Dit is haar goed recht. Maar de regering zij van deze plaats af gewaaarschuwd voor het zo bekende lid op de neur. En dit zou wel eens hard kunnen aankomen.

De door de regering aangeboden bonus van 5% met een maximum van *f* 360.— en dan nog slechts voor vier jaren is te weinig. Dit beantwoord in genen dele aan onze verwachtingen. Daarbij komt nog dat de bonus van 5% met een maximum van *f* 360.— door periodieke verhogingen of eventuele bevorderingen komt te vervallen. Een bijzonder vreemde constructie. Met de ene hand iets geven. met de andere hand terugnemen.

Het streven van de regering is gezond voor zover het betreft het treffen van maatregelen de bestaande duurtetoeslagen in de bezoldiging op te nemen. Het opnemen van de duurtetoeslag in de bezoldiging betekent evenwel niet dat de pensioengrondslagen worden gewijzigd.

Het invoeren van een kindertoelageregeling is een logisch gevolg van het opnemen van de bestaande duurtetoeslagen in de bezoldiging.

Het opnieuw rangordenen van functies is tot zekere hoogte aanvaard.

Uren is hierover gesproken. Ook in kritische zin. Wij hebben hierover een opvatting. Het vaststellen van nieuwe bezoldigingsschalen kan aanvaardbaar worden gemaakt. De bonden hebben hiertoe voorstellen ingediend.

Invoeren van nieuwe aanstelling- en bevorderingseisen past in het raam van een nieuw te voeren personeelsbeleid, zij het dat in de periode van overgang van de huidige situatie naar de nieuwe situatie ten aanzien van het inrechten gewaarborgd worden. Dit zowel ten aanzien van het bereidienstzijnde personeel verkregen ken van het maximum salarisbedrag in de thans nog geldende schalen, als wel met betrekking tot de carnièremogelikjheden, die destijds bij aanneming aan het thans in dienstzijnde ambtenarenkorps voor ogen is gesteld. Een bestaande situatie mag immers maar niet zo maar worden afgeknapt.

Invoeren van een vakantietoelageregeling is naar het oordeel van het bestuur een sociale rechtvaardigheid. Ook hierbij dient evenwel rekening te worden gehouden met verkregen rechten. Ook ten aanzien van dit punt zullen redelijke overgangsmaatregelen moeten worden getroffen.

Een verhoging van de pensioenen is een dringende eis. Ook ten aanzien van dit punt mogen wij niet op een eiland leven.

Maar.... beste vrienden.... even dringend en dwingend is een aanpassing van de salarissen aan de sedert 1958 gestegen kosten van levensonderhoud. NIET ONTKEND MAG EN KAN WORDEN — alle schone en mooie economische verhalen ten spijt — DAT DE GESTEGEN KOSTEN VAN LEVENSONDERHOUD H E T STERKST HEBBEN GEDRUKT EN NOG DRUKKEN OP DE SCHOUDERS VAN DE LAAGST EN LAGER BEZOLDIGING. Onze regering is er zich van bewust dat wij een salarisverhoging verwachten. Dit staat letterlijk in de brief van Z. E. de Minister-President d.d. 3 mei 1968 Maar dit bewustzijn is nog niet in voldoende mate ontwikkeld.

Wij hebben in een van de eerste vergaderingen *f* 720.— voor iedere ambtenaar verlangd. Derhalve een vast bedrag voor iedereen. Vanwege de door de regeringsgemachtigden ingebrachte bezwaren tegen het vaste bedrag van *f* 720.—

voor een ieder is het voorstel enigszins gematigd en is tenslotte voorgesteld 10% met een maximum van *f* 720.— en met een minimum van *f* 540.—. Staande de vergadering, waarin dit voorstel werd gelanceerd, noemden de gemachtigden van de regering dit een constructieve benadering van het zgn. aanpassingsvraagstuk en de regeringsgemachtigden deelden langen met een maximum en een desgevraagd mede het 10% verminimum aan de regering te zullen voorleggen.

Bij herhaling is in volgende vergaderingen verklaard dat de regering zich over het voorstel beraadt en dat een beslissing hierop van de zijde van de regering op dinsdag 2 juli kon worden verwacht. De beslissing zou enkel nog vertraagd kunnen worden door afwezigheid van één of meer ministers. Maar wat doet de regering ? Wat gebeurt er ?

Op 1 juli omstreeks 4 uur in de middag telefoneert de voorzitter van de commissie voor georganiseerd overleg en doet namens de regering de mededeling, dat de commissie wordt herinnerd aan de brief van de regering d.d. 19 juni 1968, waarin de commissie wordt medegedeeld „in het overleg kunt u uw wensen en voorstellen ten aanzien van de ontwerpen kenbaar maken en bespreken. baar maken van de ontwerpen kenbaar maken en bespreken. Naar aanleiding van het door het g.o. uit te brengen advies zal de regering conform de bestaande regeling een eindbeslissing kenbaar maken". Met andere woorden — beste vrienden — wij werden er door de regering opgewezen en dit nota bene in een stadium van overleg en in afwachting zijnde van een mededeling van de zijde van de regering op een redelijk voorstel — ADVIES UIT TE BRENGEN. Zonder dat 61 lange dagen (voor ons lange dagen) duidelijk is geworden welk oordeel de regering heeft over een uitgesproken redelijk verlangen (aanpassing van de lonen aan de gestegen kosten van levensonderhoud sedert 1958). Nog weer anders gezegd — opdat het goed tot u doordringt, welke de houding de regering tegenover het georganiseerd overleg aanneemt — de regering verwacht kennelijk dat wij zodanig afgestompt zijn en een afgerond advies over alle zaken uitbrengen en dat de regering aan de hand van dit advies tenslotte kan mededelen op generlei aan onze verlangens onze verlangens tegemoet kan tegemoet kan komen. Om redenen van de financiële situatie. ciële situatie.

En al kunnen wij het dan niet eens zijn over alle berichten in de dagbladpers. Eens zijn wij het met de publikatie, waarin wordt gesteld dat wij geen sluitpost van de begroting mogen worden. De geest van wijlen minister Colijn mag hier op Curacao geen opgeld doen. Die tijd is voorbij. Oók op Curacao. Wij herhalen, uit alles blijkt een onvolgroeide opvatting over waarlijk overleg is geen brievenbus. Het is geen „hoor-college". Geen ja en amen ! ! !

De conclusie moet dan ook zijn, dat de bonden niet langer in de gelegenheid zijn overleg te voeren, zolang de regering niet op enigerlei wijze bereid is de commissie tussentijds — tijdens de onderhandelingen — van antwoord op een redelijk verlangen te dienen. met nadruk zij gesteld, dat wij de deur van het overleg niet hebben dichtgeslagen. Wij hebben een memorandum ingediend, dat uitgangspunten bevat voor een verder gezond overleg. Maar........ het heeft geen zin met de door de regering aangewezen gemachtigden verder te praten. wanneer en zolang de gemachtigden niet gemachtigd zijn over essentiële puntne concrete mededelingen te doen, die uitgangspunt kunnen bieden voor verder overleg.

Duidelijk zij gesteld, dat in het dezer dagen aan de regering aangeboden memorandum over alle hoofdzaken voorlopige conclusies en opvattingen zijn neergelegd. Waaruit voor een ieder kan blijken dat wij bereid zijn medeverantwoordelijkheid te dragen.

Wij zien het beslist niet als een prestigeslag. Het handelt over redelijke verlangens. Verlangens die niet zo maar zijn geboren. Verlangens die gebaseerd zijn op feiten, t.w. stijging van de kosten van levensonderhoud. Het zijn daarenboven verlangens die een redelijke benadering behoeven Die binnen 60 dagen benaderd kunnen worden. Beste vrienden, het woord is aan de regering. Maar laat het de regering duidelijk zijn, dat ook ambtenaren niet eeuwig kunnen wachten.

Dank voor Uw aandacht.

De Ambtenaar - Curacao.

EENDRACHT

MAAKT

MACHT

WIM LAMPE OVER DE AMBTENARENBOND

Enkele maanden geleden heeft de heer W. F. M. (Wim) Lampe zijn memoires gepubliceerd onder de titel : „In de schaduw van de Gouverneurs". In zijn verhaal doet hij meer en minder belangrijke gebeurtenissen uit zijn lange ambtenarenbestaan uit de doeken, plaatst zeer spaarzaam enkele persoonlijke opmerkingen over figuren en toestanden uit die tijd, maar dringt nergens dieper op de zaken in.

Na lezing van dit werk kan de lezer maar één konklusie trekken: de ambtenaar in de koloniale tijd moest zeer lief zijn voor zijn meerderen, èn dat de heer Lampe zich nimmer aan deze regel onttrokken heeft.

De volgende passage ontlenen wij aan dit boek omdat het onze Bond betreft :

„En de Gouverneur ?

Deze was om het kort te zeggen, een ware potentaat op de troon. Weliswaar was hij ondergeschikt aan de minister van Koloniën, doch de afstand tussen het Plein en Willemstad was toen zó groot, dat hij meestal ongehinderd zijn weegs kon gaan. Hij was omringd door uitgezonden hoofdambtenaren, die met elkaar wedijverden om bij hun chef in een goed blaadje te komen. Geen ziel, die het aandurfde de gouverneur tegen te spreken, laat staan om zijn plannen te frustreren. Wie dat deed liep het risico op staande voet ontslagen te worden. De ambtenaren uit die dagen hadden alleen plichten en geen rechten. Zij konden er zo uitgegooid worden. Zonder vorm van proces en zonder dat er een haan naar kraaide. Er was geen beroep, geen regeling rechtspositie van ambtenaren, geen ambtenarenrecht, en ook geen ambtenarenbond. Deze laatste is pas veel later met veel moeite en pijn tot stand gekomen en betekende in de koloniale tijd eigenlijk weinig of niets. Pas nu, na de verwerving van de autonomie, begint deze bond aanzien en betekenis te krijgen en verricht hij uitnemend werk in het belang van zijn leden."

DE CURACAOSE STEENHOUWER

Er was eens een steenhouwer op Curacao, die stenen hieuw uit de rotsen op Hato. Hij verrichtte zijn zware werk in de brandende zon, verdiende een schamel loon voor vrouw en kinderen, maar was tevreden. Op zekere dag geviel het, dat een Engel hem verscheen en hem vroeg of hij wensen had. Hij sprak „Neen, voorlopig ben ik tevreden" en de Engel verdween. Zo hieuw hij jarenlang stenen uit de rotsen en was gelukkig. Op een keer ontmoette hij een buurman, die voordien ook steenhouwer geweest was, maar nu een auto had gekocht en daarmee trots rondreed op de vlakte van Hato en daar in de buurt. Nu werd onze Curacaose Steenhouwer de ogen geopend en hij zag hoe zwaar zijn bestaan was vergeleken bij de luxe die zijn excollega zich kon permitteren en toen de Engel nogmaals verscheen om hem te vragen, wat hij eventueel zou willen, sprak hij : „Ik wil een auto bezitten". En het geschiedde zoals hij wenste. Hij bezat een auto en reed ermee op de vlakte van Hato. Op zekere dag evenwel verhoogde men de belasting op de benzine. En toen was het geen plezier meer voor onze steenhouwer om rond te rijden in zijn wagen. Telkens bleek, dat de kosten van de benzine zo opliepen, dat hij niet in staat bleek behoorlijk voor eten te zorgen voor hem en zijn vrouw en kinderen. Dit verdroot hem zeer. En toen de Engel wederom bij hem kwam, vroeg hij : „Laat mij asjeblief winkelier worden, met een bestelauto, want dan kan ik de kosten van benzine verhalen op de verkoopprijs van de melk, de boter, de koekjes, de blikjes soep en zovoort en dan betalen in wezen mijn klanten de benzine-verhoging en merk ik daar tenmiste niets van". En hij werd winkelier en hij bracht met veel genoegen zijn boodschappen naar de klanten, in de bestelauto. Hij was tevreden. Langzamerhand, evenwel begon hij te ervaren, dat er andere winkeliers waren, die geen boodschappen per bestelauto rondbrachten, maar af en toe een een artikel lager prijsden dan onze steenhouwer.. Het gevolg was, dat er mensen waren die niet langer hun levensmiddelen bij onze steenhouwer betrokken, maar bij zijn concurrenten gingen kopen. En daarvan was het onvermijdelijk gevolg weer, dat de inkomsten van de steenhouwer de ene week aanmerkelijk lager waren dan de anderen. Dit verdroot hem zeer. Hij sprak dan ook : „Was ik maar ambtenaar. Dan heb ik iedere maand een vast inkomen en sta ik niet telkens voor onaangename verrassingen, wanneer mijn inkomsten plotseling dalen !" En zie, de Engel verhoorde zijn wens en hij werd ambtenaar. Nu was hij gelukkig, want elke maand ontving hij nagenoeg precies hetzelfde bedrag. Toen hij evenwel al jaren achtereen hetzelfde bedrag per maand ontvangen had, zonder dat er ooit eens iets bij kwam, begon hem dit wel te vervelen. Want wat geschiedde ? De winkeliers, die hem zijn boodschappen leverden, verhoogden de prijzen zonder ophouden. de wasserij verhoogde de prijzen, de dokter verhoogde zijn honorarium, het ziekenhuis verhoogde de verpleegprijs, de verzekeringen werden verhoogd, de tuinman werd duurder, de kleding werd duurder en tot overmaat van ramp werden ook de belastingen nog eens flink omhooggetrokken. Toen betreurde onze man het zeer, dat hij ambtenaar geworden was, want steeds meer moest hij zich en zijn gezin beperkingen opleggen. De zorgen groefden zijn gelaat. Hij bemerkte, dat hij relatief steeds minder verdiende en dat het hem niet mogelijk was de gestegen kosten van levensonderhoud op anderen af te wentelen. Hij was bijzonder ongelukkig en toen de nood zo hoog gestegen was, dat hij geen oplossing meer zag, wenste hij vurig weer steenhouwer te zijn, met een schamel inkomen, maar met minder zorgen. En de Engel verhoorde zijn bede en hij werd weer steenhouwer. En nog jarenlang hieuw hij stenen op de vlakte van Hato en was gelukkig.

(Dagblad „De Beurs- en Nieuwberichten" in „Tombola", zuurzoete terugblik op het wereldgebeuren).

VRAAG EN ANTWOORD-SPELLETJE ! ! !

Met stijgende verbazing en dito verontwaardiging heeft Uw bestuur de gang van zaken betreffende de salarisherziening mogen volgen. Zoals U allen weet is de protestvergadering en dito mar-s een gevolg geweest van het grote gevoel van onbehagen onder het ambtenaren-korps over het door de Regering gevoerde beleid in deze kwestie.

Toen nu een Statenlid vragen stelde aan de Regering, vreesde het bestuur meteen al, door de halfslachtige wijze waarop deze vragensteller om de knelpunten heenzeilde, dat de Regeringsantwoorden wel navenant zouden zijn.

En jawel hoor, de Ministed-President ging op die vragen uitvoerig in en heeft geantwoord. Maar wat ? ? Waarom niet gesteld, zoals door de vertegenwoordigers in het Georganiseerd Overleg met behulp van grafieken duidelijk aangetoond en door de Regeringsgemachtigen dáár niet tegengesproken, — dat 60 tot 80% van het ambtenarenkorps er op áchteruit gaat ? —. Is het dan niet waar dat de verbreking van de tháns bestaande carriérelijnen, namelijk het feit ; dat de zittende ambtenaren in de nieuwe regeling bij eventuele bevorderingen in een lagere inkomstenklasse terechtkomen, dan nú onder de bestaande schalen ? ?

Nergens rept noch de vragensteller, nóch de Regering hierover. En dit is juist één der belangrijke punten. De Regering kan dit dan ook niet ontkennen. Evenmin kan de Regering ontkennen dat zij in haar antwoord heeft verklaard ons niet beduidend tegemoet te kunnen komen, toen wij voorstelden déze zittende ambtenaren, althans in de oude (bestaande) schalen op te nemen, bij toekomstige bevorderingen ! !

Deze weigering houdt dan ook voor een groot aantal ambtenaren wel degelijk een daadwerkelijke achteruitgang in.

Mogen we voor de buitenstaander even een voorbeeld geven ? Ambtenaar Maduro is in dienst gekomen onder bepaalde voorwaarden en wist toen bij indiensttreding dat hij bv. na 10 jaar en het behalen van bepaalde diploma's een bepaalde rang zou bereiken en dan in die rang x-salaris zou gaan verdienen volgens de nu bestaande schalen. Nu is Maduro al een tijd in dienst en nu zegt de Regering tegen deze Maduro : „Als je nu in die rang wordt bevorderd, die we je bij indiensttreding in het vooruitzicht stelden, dan krijg je wél minder salaris mee naar huis dan je collega's die reeds in deze rang zitten, want we hebben de salarisschalen verlaagd". Om dan ijskoud te stellen, dat de zittenden ambtenaren niet in salaris achteruit gaan, is slechts een halve waarheid, die met bovenstaande had dienen te worden aangevuld. Maar zover kon men blijkbaar noch in de vragen nóch in de beantwoording gaan.

En dan stelt men rustig dat de bonden mededelingen hebben gedaan die in strijd met de waarheid zouden zijn geweest. Het lijkt wel of men de vakbonden als een politieke partij wil gaan beschouwen. Met politieke slogans komen we er echter niet. Wel met de waarheid.

Verder spreekt het antwoord van de Regering over taak- en funtiewaardering. In het Georganiseerd Overleg hebben Uf vertegenwoordigers aangetoond dat er nérgens ter wereld tot nu toe een systeem bestaat voor taak- en functiewaardering voor hóófdarbeiders. Dit is door de bestuursgemachtigden dan ook niet tegengesproken. Ons bleek, dat de deskundigen niets meer of minder dan hun eenzijdige mening over het gehanteerde systeem hadden, dat echter door geen enkel ander bestaande systeem wordt gerugggesteund. En dit expiriment wordt dan als een soort stunt in de Nederlandse Antillen vertoond ? Men sprak daarbij over het grote aantal schalen in de Nederlandse Antillen voor het ambtenarenkorps (62) en de noodzaak om deze te verminderen waar men immers op dit mo-ment er méér dan 170 telt ? ?

Dan stelt de Regering dat iedere ambtenaar er op vooruit gaat middels de zogenaamde bonusregeling met een maximum (let wel MAXIMUM) van *f* 30.— per maand voor gehuwden en *f* 24.— per maand voor ongehuwden.

Waarom wordt deze bonusregeling echter niet eerlijk naar voren gebracht ? Waarom zegt de Regering er niet bij, dat deze bonus weer wordt inverdiend? En dat zeken iedere lagere ambtenaar binnen afzienbare tijd dit schijnbare voordeeltje weer vlot kwijt raakt. Want bij het bereiken van de zo-

HET BUITENLAND IS NAAST DE DEUR!!

Waarom brengt U Uw vakantie in het koude buitenland door, terwijl datzelfde buitenland vlakbij en heerlijk warm is ?
Als U van Engeland houdt, zijn er Antigua, Barbados en St. Lucia ; houdt U van Frankrijk, dan kunt U nergens beter terecht dan in Guadeloupe.
De ALM biedt U geregelde verbindingen met deze eilanden, tegen bizonder lage tarieven. Reeds vanaf Fl. 145.— heeft U een 17-daags excursieretour naar Guadeloupe. Eenzelfde retour naar Antigua, Barbados of St. Lucia kost U slechts Fl. 151.—.
Het buitenland is inderdaad vlakbij, dank zij de ALM.

ANTIGUA

BARBADOS

GUADELOUPE

ST. LUCIA

REEDS
VANAF
FL. 145.--
17-DAAGS
RETOUR

ALM

ANTILLIAANSE LUCHTVAART MAATSCHAPPIJ N.V.

genaamde periodieke verhogingen (de eerstvolgende dus) of bij bevorderingen, wordt hetgeen dan meer zou wórden verdiend, van de bonus afgetrokken, zodat binnen vier jaar, iedere lagere ambtenaar op het oude inkomen staat. Terwijl nèrgens wordt gerept over de aanhoudende prijsstijgingen die zeker binnen die vier jaar zullen komen, zodat deze hele ménigte ambtenaren dan nóg verder van huis zijn dan nu reeds het geval is. Terwijl bij de bevorderingen nog sterker spreekt dat de betrokken ambtenaar dan op eoen lager salarispitje staat, dan in de oude schalen het geval zou zijn. Voorbeeltje ? Zelfde Maduro krijgt met ingang van 1 januari 1968 (streefdatum Regering) zijn bonus van laten we zeggen ƒ 24.— per maand en op 1 juni 1968 bereikt hij zijn volgende periodieke verhoging en zegt dan goedenlag tegen zijn bonus, want die is weg .... En daarmee heeft hij dan zijn 10 jaar lang gestegen kosten van levensonderhoud wel mee gecompenseerd gezien ?

Sinds 1958 heeft Maduro geen aanpassing aan de daadwerkelijk gestegen kosten van levensonderhoud gezien in zijn salaris. Nu krijgt hij een tijdje een paar tientjes per maand en daarna nog een drie jaar de tijd om betere tijden af te wachten. En dit is dan de beroemde sociale rechtvaardigheid. Maar dát is in het Regeringsantwoord niet naar voren gekomen.

We mogen ons in gemoede afvragen, of de Regering eigenlijk wel beseft wat het pakket aan voorstellen nu wel inhoudt. We moéten het betwijfelen gezien de halve er om heen draaiende antwoorden die we uit persberichten hebben mogen vernemen.

Dan de zogenaamde "Dark Hours" toeslag van 30 cent per gewerkt uur. Daarover is de Regering kórt geweest in haar verklaring in de Staten. Logisch. Over een belachelijk voorstel moet je ook kort zijn. Een vergoeding voor avond en nachtwerk van 30 cent per gewerkt uur is toch zeker een aanfluiting. Iedere willekeurige arbeider van de Shell heeft als basis alléén al een 15% toeslag op álle gewerkte uren, buiten nog meerdere sociale toeslagen bij avond- en nachtdienst. De ambtenaren krijgen 30 cent per gewérkt uur. De uiteenzettingen van de bestuursgemachtigden in het G.O. waren gewoonweg te zot om los te lopen. Of je nu ƒ 300.— per maand verdiend of ƒ 1000.—, iedereen krijgt per gewerkt uur na 1800 uur tot 06.00 uur 30 cent per gewerkt uur. Overal rekent men percentage's voor álle gewerkte uren voor de berekening van onregelmatigheidheids- of continudiensttoelagen. De voorgestelde 30 centen is een fooi die nog niet eens als sociale indicatie gerechtvaardigd is. Gezien het bovenstaande verklaart de Regering dan wél ijskoud, dat er geen plaats meer is voor aanpassing van gestegen kosten van levensonlerhoud sinds 1958. De Regering heeft in zijn verkaring doodeenvoudig vergeten te vermelden, dat wat met de rechterhand wordt gegeven, met de linkerhand weer wordt teruggehaald. Maar dát hebben we niet gehoord en dus ook de bevolking niet, zodat de ambtenaren de rotjongens zijn. Dit kunnen we onmogelijk accepteren.

Voorts verwijst de Regering naar de Particuliere sector. In het G.O. hebben Uw vertegenwoordigers aangetoond dat die vergelijkingen mank lopen en dat die zogenaamde vergelijkingen in het nadeel van de ambtenaren zijn geweest. We hadden de C.A.O.'s in de hand. ! Daarbij is het niet de taak van een sociaal denkende Regering om achteráán te lopen, màar vóór te gaan in de totstandkoming van een menswaardig bestaan voor iedere werknemer....!

Dan koppelt de Regering de voorgenomen vakantie-geldregeling aan de salarisherziening vàst. Wat wil de Regering nu eigenlijk. Enerzijds zegt zij : „Hier heb je een verhoging van 5% met een max. van ƒ 30.— per maand etc. (zie hiervoor), maar die raak je weer gauw kwijt ; en daar heb je 5% vakantiegeld per jaar, als sociale indicatie, want iedere werknemer moet met vakantie kunnen gaan,

dus ook àlle ambtenaren alsjeblieft !" De sociale krokodillentranen schieten ons in de ogen. Vooral omdat de Regering er meteen achteraan zegt, maar je moet wél die 5% vakantietoelage als aanvulling op je salaris zien. Met andere woorden, ga niet met vacantie, maar vang de gestegen kosten van levensonderhoud er maar mee op. Afgezien van het blote feit, dat de huidige buitenlandse verlofregeling vervalt en er idem zoveel dus in Landskas terugvloeit. En dat is niet gering, want géén maand buitenlands verlof meer per jaar, maar een totaal van hoogstens 25 dagen. Hóógstens want het loopt van 17 tot 25 dagen. Dus de lagere ambtenaren zitten beneden de 20 dagen per jaar. Terwijl de ambtenaren bovendien er nú ook nog 12 dagen per jaar verlofdagen bij hebben. 42 nu dus of of benéden de 20.

Wat denkt U dat dit als besparing geeft ? ? Een maand salaris is altijd méér dan 5% van het jaarinkomen. Het scheelt nogal niets. Nee voor déze sociale indicatie van de Overheid heeft de vakbeweging slechts een grimmige schaterlach over.

En dan nu nog even op de puntjes van het Regeringsantwoord ingegaan. ad. 1. Het uitvoerig overleg is wél zo geweest dat wij uit de bestuursgemachtigden hebben moeten „trekken", na urenlange redenaties te hebben mogen aanhoren, wàt nu eigenlijk de grondreden van al deze „sociale maatregelen" dan wel is geweest. Zogenaamde taak- en functie-analyse daaronder begrepen. Wel dit: .... bezuiniging .... Dat en niet anders is ons gebleken. Trouwens in het bijgaande rapport aan de Regering werd zijdens de commissie van deskundigen daarop reeds met nadruk gewezen, zodat we niets vreemds verkondigen, maar het kan geen kwaad dit eens even openlijk te stellen. En of dit nu wordt verordonneerd door Den Haag of Fort Amsterdam, wij accepteren nooit dat de werknemers in dienst van de Overheid het daadwerkelijk sluitstuk van de begroting gaan vormen. Misschien dat er een beter sluitstuk gevonden kan worden, er zijn er volgens ons genoeg.

ad. 2. Het bruto-inkomen (Regeringsvoorstel) van ƒ 260.— tot ƒ 268.— per maand voor een echtpaar is voorgesteld als sociale rechtvaardigheid en of dat nu het begin of het eind van de schaal is, de Regering stuurt de man er mee naar huis........ En de Regering bagatelliseert dit nu wel even, maar wij achten het van de hoogste orde vast te stellen, dat de gedachtengang van de Regering enige sociale aansluiting in deze totaal mist. Onacceptabel !

ad. 3. Spelregels, die bestaan niet. Indien de Minister van Financiën voor een jongerenafdeling van een politieke partij in het Paradijspark Op Aruba over de gang van zaken in het G.O. kan spreken om de houding der Regering te rechtvaardigen, dan mag de vakbond ook zeker daarnà zijn leden die er uiteindelijk meer mee te maken hebben, dan welke jongerenafdeling ook, op de hoogte stellen. Nu dan, van houden aan de spelregels spreken is simplistisch.

Het overleg voeren met de gemachtigden en niet met de Ministers zelf ? Kunt U beseffen hoe hopeloos we ons voelden steeds maar weer te mogen horen dat alle voorstellen die we naar voren brachten als een „constructieve bijdrage" werden bestempeld, maar dat desondanks bleek, dat de Regering geen duimbreed wilde toegeven ?

Vinden jullie, collega's het dan zo gek dat wij als làatste middel dan wel eens persoonlijk met onze werkgever wilde spreken ? Is dàt zovéél gevraagd ? Is dat dan „telkens" met dreigementen onze zin proberen te krijgen ?? Aanpassing kosten levensonderhoud heeft nu reeds 10 jaar voortgesleept. Op de protestvergadering heeft het bestuur jaar voor jaar gememoreerd

(Vervolg pag. 12)

Maandblad van de
Algemene Nederlands
Antilliaanse Ambtenarenbond
„Aruba"
Uitgegeven onder verantwoordelijkheid van het bestuur.

Secretariaat: ANAAB-Aruba:
J. LAMENS
Balashi 81 — Tel. 1883

Publicidad „EXITO" Aruba,
N.A., Wilhelminastr., O'stad

de vragen der bonden en de antwoorden waarin vele loze beloften........ Onze beleefde verzoeken in woord en geschrift. Beleefd, nóg beleefder en zelfs eerbiedig beleefd........ Loze beloften over prijzen-onderzoekingen hebben we gehad, zwàrt op wit........

Van het éne jaar naar het andere. En nu we hebben laten blijken dat we er in een socialistisch land genoeg van krijgen nog langer op onze socialistische knien te blijven liggen, NU blijkt dat we TELKENS met dreigementen hebben geprobeerd onze zin te krijgen. Het is maar dat U het weet. We weten dus nu, wat we als werknemers hebben te verwachten.

Nog geen ééns een behoorlijk gesprek.

Bestuur ABVO.

Met de Bond kom je
nog ergens
Zonder Bond blijf
je nergens